Εὐχόμεθα νὰ ἔχῃ πρακτικὰ πορίσματα τὸ ἀρξάμενον χθὲς εἰς τὴν πόλιν μας σεμινάριον μετεκπαιδεύσεως δασολόγων καὶ δασοκόμων Πελοποννήσου καὶ ἄλλων περιοχῶν.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἡ χθεσινὴ βροχὴ ὑπῆρξεν ἐπικίνδυνος διὰ τὴν ἀνάπτυξιν περονοσπόρου. Οἱ παραγωγοὶ μας ἄς σπεύσουν νὰ ἀντιδράσουν μὲ τὰ κατάλληλα φάρμακα.

ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΜΕΤΑΞΥ ΠΑΤΡΩΝ - ΑΘΗΝΩΝ

ΑΥΤΟΜΑΤΗ ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΗ ΤΗΛΕΦΩΝΙΑ

Τοῦ κ. ΔΙΟΝ. ΜΑΝΕΣΗ, προϊσταμένου τοῦ Γ' Συγκροτήματος ΟΤΕ

«Γιὰ νὰ γίνῃ δυνατὴ ἡ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία σὲ κάπως μεγαλύτερες ἀποστάσεις, ἔξω ἀπὸ τὴν περιοχὴ μιᾶς πόλεως, θὰ πρέπει οἱ ἁρμόδιοι νὰ φροντίσουν, ὥστε σ' ὅλη τὴ διαδρομὴ τῶν τηλεφωνικῶν συρμάτων νὰ μὴν ὑπάρχουν βροχή, ὁμίχλη, χαλάζι, ἀστραπὲς καὶ ὑγρασία. Μόνον ἂν ἐξουδετερωθοῦν τὰ φυσικὰ αὐτὰ φαινόμενα, ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ πραγματοποιηθοῦν τὰ φαντασιώδη σχέδια τῶν ἐφευρετῶν. Ἡ τηλεφωνικὴ συνδιάλεξι σὲ μακρυνὲς ἀποστάσεις εἶναι μιὰ οὐτοπία καὶ τίποτ' ἄλλο. Σημειῶστε το καὶ θὰ μᾶς θυμηθῆτε».

«Κυριακάτικοι Τάϊμς» Ν. Ὑόρκης 22ας Φεβρουαρίου 1885

Σὲ πεῖσμα τοῦ παραπάνω σχολίου, ἐγκαινιάζεται σήμερα, γιὰ πρώτη φορὰ στὴ χώρα μας, ἡ αὐτόματη τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία. Τὸ σύστημα αὐτὸ τίθεται σὲ ἐφαρμογὴ ἀρχικὰ στὴ συγκοινωνία Ἀθηνῶν — Πατρῶν, γιὰ νὰ ἀκολουθήσῃ στὸ ἐγγὺς μέλλον ἡ αὐτοματοποίησι τῆς συγκοινωνίας Ἀθηνῶν — Θεσσαλονίκης — Πατρῶν καὶ ἄλλων 14 πόλεων, μὲ προοπτικὴ νὰ φθάσουμε σταδιακὰ στὴν ὁλοκληρωτικὴ αὐτοματοποίησι τῆς ὑπεραστικῆς τηλεπικοινωνίας τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ δὲν θὰ τὸ ἐξετάσουμε ἀπὸ πλευρᾶς τεχνικῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως, γιατὶ ἡ πλευρὰ αὐτὴ ἐνδιαφέρει ἕνα περιωρισμένο κύκλο «μεμυημένων», ἀλλὰ θὰ τὸ ἐξετάσουμε ἀπὸ ἀπόψι κοινωνικὴ καὶ ἐκπολιτιστική.

Ὅσο κι' ἂν ἀνατρέξουμε στὴν ἱστορία τῶν ἐφευρέσεων, δὲν θὰ μπορέσουμε νὰ βροῦμε ἄλλο ὄργανο, ποὺ νὰ συνδέθηκε τόσο στενὰ μὲ τὸν ἄνθρωπο, ὅσο τὸ τηλέφωνο. Ὁ ρόλος του ὑπῆρξε πάντοτε πρωταρχικῆς σημασίας στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ συσκευὴ αὐτὴ δίδει πάντοτε μιὰ πρόσφορη λύσι σ' ὅλα τὰ ἀτομικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα, ὅταν τὰ προβλήματα αὐτὰ ἀπαιτοῦν μιὰ ταχύτατη ἐπικοινωνία, ἀκόμη δὲ συντελεῖ στὴν ἀπόλαυσι τῶν καθημερινῶν ἀνέσεων τῆς συγχρόνου ζωῆς.

Μετὰ τὴν ἀναπνοή μας, εἶναι τὸ τηλέφωνο, ποὺ φέρνει πιὸ κοντὰ τὸν ἄνθρωπο μὲ τοὺς συνανθρώπους του, καλύπτει κάθε ἀνθρώπινη δραστηριότητα καὶ ἔχει συνδεθῆ στενὰ μὲ τὸν ἑαυτό μας. Οἱ φωνές μας ἔχουν ἀγκαλιάσει τὴ γῆ, τὸ τηλέφωνο ἔγινε ὁ σύντροφός μας καί, πολλὲς φορές, ὁ σωτήρας μας. Κανένα ἄλλο μηχάνημα δὲν ἐξυπηρετεῖ τὶς ἀνάγκες τοῦ ἀνθρώπου, ὅσο αὐτό, γιατὶ ἀποτελεῖ ὄργανο διαρκοῦς καὶ τρεχούσης ἀνάγκης σ' ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἀνθρώπινης δραστηριότητος. Ἔγινε πιὰ ἀγαθὸ πρώτης ἀνάγκης. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ζήτησί του ξεπέρασε καὶ τὶς πιὸ εὐοίωνες προβλέψεις, ἰδιαίτερα μετὰ τὸν Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

★

Ὅπως κάθε ἐφεύρεσι, ἔτσι καὶ τὸ τηλέφωνο πέρασε ἀπὸ ὡρισμένα στάδια, γιὰ νὰ φθάσῃ στὴ σημερινή του μορφή. Πρῶτα στὴν ἴδια πόλι, κατόπιν ἀπὸ πόλι σὲ πόλι καὶ χωριό, ἀργότερα σ' ὅλη τὴν ἐπικράτεια καὶ τελικὰ σ' ὅλο τὸν κόσμο — στὴν ἀρχὴ χειροκίνητο, μετὰ αὐτόματο.

Ἀπὸ σήμερα, ἡ Ἑλλὰς βρίσκεται στὸ στάδιο τῆς ἐνάρξεως τῆς αὐτόματης ὑπεραστικῆς τηλεφωνίας, δηλαδὴ στὸ στάδιο τῆς Εὐρωπαϊκῆς στάθμης. Μὲ γραμμὲς ζεύξεως ὑψηλῆς ποιότητος, χωρὶς τὴν μεσολάβησι τοῦ ἀνθρώπινου παράγοντος, θὰ ἐξυπηρετοῦνται οἱ συνδρομητὲς κατὰ τρόπο ἄρτιο καὶ μὲ ἐξαίρετη ποιότητα ὑπηρεσίας.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπ' τὴν πρόοδο αὐτή, πρέπει νὰ ἐπισημανθοῦν ὡρισμένα ἄλλα χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα καὶ συγκεκριμένα: Ἡ ἐξασφάλισι δικαίας καὶ ἀκριβοῦς χρεώσεως, γιατὶ θὰ ἐκλείψουν τὰ ἀναπόφευκτα σφάλματα, ποὺ δημιουργοῦσε ἡ μεσολάβησι τοῦ ἀνθρώπινου παράγοντος, ἡ τιμολόγησι τῶν συνδιαλέξεων ἀνὰ λεπτὸ καὶ ἡ κατάργησι τῶν διπλασίων τελῶν τῶν Κυριακῶν. Ὅλα αὐτὰ ἀποβαίνουν, ἀναμφισβήτητα, σὲ ὄφελος τῶν συνδρομητῶν.

Ὁ Ο.Τ.Ε., γιὰ νὰ προσφέρῃ στὴ χώρα μας σύγχρονη τηλεπικοινωνιακὴ ἐξυπηρέτησι, ἔχει ἀποδυθῆ σὲ μιὰ ἄνευ προηγουμένου προσπάθεια γιὰ τὸν ἐκσυγχρονισμὸ τῶν τηλεπικοινωνιακῶν μέσων. Τὸν ἀντίκτυπο τῆς προσπαθείας αὐτῆς ἄρχισαν νὰ ἀντιλαμβάνωνται ἀπὸ καιροῦ οἱ πελάτες καὶ θὰ τὸν ἀντιληφθοῦν ἐντονώτερα στὸ ἐγγὺς μέλλον.

Μὲ τὸ νέο πενταετὲς πρόγραμμα, ποὺ πρόκειται νὰ πραγματοποιηθῆ κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα 1-1-65—31-12-69, οἱ Τηλεπικοινωνίες στὴν Ἑλλάδα θὰ φθάσουν σὲ μιὰ στάθμη ἐφάμιλλη τῶν πλέον προηγμένων χωρῶν ἀπὸ ἀπόψι ποιότητος καὶ βαθμοῦ ἐξυπηρετήσεως. Ἰδιαίτερα, ἡ πόλις τῶν Πατρῶν πρέπει νὰ θεωρῆται σὰν προνομιοῦχος, γιατὶ ὁ ἀριθμὸς

——ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΟΥ ΖΙΡΑΡ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ καὶ ὁ κόσμος του

ΙΖ'

Γιὰ νὰ ὠφεληθῆ καλλίτερα ἀπὸ τὸ σχολεῖο, τὸ παιδὶ πρέπει νὰ πεισθῆ περὶ τῆς ἀναγκαιότητος καὶ τῆς ὑπεροχῆς τῆς μορφώσεως.

Ἡ μόρφωσις ἐξευγενίζει. Προσδίδει, μετὰ τὴν ἀρετή, στὸ ἄτομο τὴν τελειοτέρα μορφὴ ἀξιοπρεπείας καὶ εὐγενείας. Τὸ νὰ εἶναι κανεὶς ἀμαθής, ἐνῶ θὰ ἠμποροῦσε νὰ μορφωθῆ, ἀποτελεῖ ὄνειδος καὶ ἐντροπήν. Ὁ μορφωμένος ἄνθρωπος, ὅταν συνδυάζῃ τὴν μόρφωσι μὲ τὴν ἀρετή, δεσπόζει, εἶναι ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀνώτερος, κατατάσσεται μεταξὺ τῶν ἐπιλέκτων ἀτόμων τῆς κοινωνίας.

Ἡ μόρφωσις ἀναπτύσσει τὶς ἱκανότητες. Χωρὶς αὐτήν, τὸ παιδὶ παραμένει ἀπολίτιστο, ἀγροῖκο καὶ ἀγενές. Τουναντίον, μὲ τὴ μελέτη καὶ τὴ διαπαιδαγώγησι, ἡ διάνοια, ἡ μνήμη, ἡ φαντασία καὶ ἡ κρίσις τοῦ παιδιοῦ ἀναπτύσσονται, ἡ ψυχή του ἐξελίσσεται πρὸς τὸ καλὸ καὶ τὸ ἀγαθό, ἀποκτᾶ προσωπικότητα, ἠμπορεῖ νὰ διοικήσῃ ἄλλους. Ἡ μελέτη καὶ ἡ μόρφωσις ἀποτελοῦν πηγὴν εὐτυχίας καὶ ἀπεριγράπτων ψυχικῶν, ἐσωτερικῶν ἀπολαύσεων.

★

Ἕνα παιδάκι ἐκοιμόταν στὸ κατάστημα τοῦ πατέρα του, ἀρτοποιοῦ στὴ πόλι Νανσύ, καὶ ἐξύπναγε ἀπὸ τὶς δύο τὸ πρωῒ γιὰ νὰ μελετήσῃ τὰ μαθήματά του κάτω ἀπὸ τὸ ἀσθενικὸ φῶς μιᾶς λάμπας καὶ ὅταν ἔσβηνε ἡ λάμπα, ἐπλησίαζε στὸ στόμιο τοῦ φούρνου γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὴ μελέτη κάτω ἀπὸ τὴ λάμψι τῶν φλογῶν, ποὺ ἀναδεύονταν ἀπὸ τὰ ξύλα.

Αὐτὸ λοιπὸν τὸ φουρναρόπουλο κατώρθωσε, μὲ τὴ μελέτη, νὰ παραβιάσῃ τὶς θύρες τοῦ Πολυτεχνείου καὶ νὰ εἰσαχθῆ κατόπιν λαμπρῶν ἐξετάσεων. Καὶ ἔγινε ὁ στρατηγὸς Ντρουό, ποὺ διηύθυνε τὸ πυροβολικὸ σὲ ὅλα τὰ πεδία τῶν μαχῶν τῆς πρώτης γαλλικῆς Αὐτοκρατορίας. Αὐτὸς ἦταν ἡ παρηγοριά, στὸ νησὶ τῆς Ἔλβα, κατὰ τὴν ἐξορία, τοῦ ἡττημένου μονάρχου του καὶ ἔρριξε τὴ τελευταία κανονιὰ τῆς αὐτοκρατορικῆς Γαλλίας στὸ Βατερλώ. Ὁ Ντρουὸ κατέλιπε τὴν φήμη τοῦ ἥρωος καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου τῆς γαλλικῆς στρατιᾶς.

Καὶ ἡ ἀγάπη τῆς μελέτης καὶ τῶν βιβλίων, ποὺ ὑπῆρξε τὸ φλογερὸ πάθος τῆς παιδικῆς του ἡλικίας, ἔγινε παρηγοριὰ στὰ γεράματά του. Τὸ καλὸ σύγγραμμα ἦταν γιὰ τὸν Ντρουὸ ἕνα ζωντανὸ ὄν, μὲ τὸ ὁποῖον συνωμιλοῦσε, ἕνας φίλος ποὺ ἐλευθέρως τὸν δέχεται κανεὶς καὶ τοῦ ἀνοίγει τὴ καρδιά του. Τὸ νὰ σκύβῃ καὶ νὰ διαβάζῃ ἕνα βιβλίο, ποὺ ἐξυψώνει πράγματι τὸν ἄνθρωπο, τὸ νὰ τὸ πέρνῃ, νὰ τὸ βάζῃ ἐπάνω στὸ τραπέζι, νὰ μεθάη ἀπὸ τὸ ἄρωμά του, ἦταν γιὰ τὸν Ντρουὸ — ὅπως καὶ γιὰ ὅλες τὶς ψυχές, ποὺ ἔχουν ἐμπει-

——ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

6-6-65 ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ. ΕΥΑΓΓ. (Ἰωάν. ιζ' 1 - 13)

«ΑΥΤΗ ΕΣΤΙΝ Η ΑΙΩΝΙΟΣ ΖΩΗ...»

Τοῦ αἰδεσ. κ. ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Φίλοι ἀναγνῶσται· θὰ ἔχετε ὁπωσδήποτε τὴν εὐσεβῆ περιέργεια νὰ πληροφορηθῆτε γιὰ τὸ μεγάλο θέμα τῆς αἰωνότητος. Θὰ ἔχετε μέσα σας τὴν ἱερὴ ἐπιθυμία νὰ μάθετε, τί εἶναι ἡ αἰώνιος ζωή, γιὰ τὴν ὁποίαν καθαρὰ καὶ ξάστερα διδάσκει τὸ ἱερὸ Εὐαγγέλιο καὶ ἐπίσημα δογματίζει ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία. Μά, ὑπάρχει καὶ ἄλλο θέμα ὑψηλότερο καὶ σημαντικώτερο ἀπὸ αὐτό; Καλά· καὶ ποιὸς εἶναι σὲ θέσι νὰ δώσῃ ἀπάντησι σὲ ἕνα τέτοιο τεράστιο θέμα; Τὴν ἀπάντησι, τὴν ἔχει δώσει ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, δηλαδὴ τὸ πλέον ἔγκυρο καὶ ἐπίσημο πρόσωπο καὶ μάλιστα τὴν ἔδωσε στὴν τελευταία Του προσευχή, ποὺ ἔκανε λίγο προτοῦ σταυρωθῆ πρὸς Τὸν Οὐράνιο Πατέρα Του. Ἕνα μικρὸ τμῆμα τῆς θείας αὐτῆς προσευχῆς Του εἶναι ἡ σημερινὴ περικοπὴ καὶ μέσα σ' αὐτὴν περιλαμβάνεται ἡ ἀπάντησις περὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς, τὴν ὁποίαν καὶ θὰ ἀναπτύξουμε.

«Αὕτη ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωή...». Ποία λοιπὸν εἶναι; Καὶ πῶς εἶναι αὐτὴ ἡ αἰώνιος ζωή; Πρῶτα - πρῶτα, πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι ἡ ἔννοια τῆς αἰωνίου ζωῆς ὑπάρχει μέσα στὴν κάθε ἀνθρώπινη ψυχὴ σὰν φυσικὸς πόθος, σὰν ἐνδόμυχη νοσταλγία, τὴν ὁποίαν ἔχει ἐξωτερικεύσει ὁ ἄνθρωπος διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ ἀφ' ὅτου παρουσιάστηκε σ' αὐτὴ τὴ γῆ, μὲ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς του. Μέσα στὰ ἀρχαιότατα, εὑρήματα τῶν ἀνασκαφῶν καὶ μέσα σὲ ὅλα τὰ μνημεῖα τοῦ πολιτισμοῦ του, τὰ φωτεινότερα στοιχεῖα, εἶναι ἐκεῖνα, ποὺ ἀναφέρονται εἰς τὴν πέραν τοῦ τάφου ζωὴν καὶ μιλᾶνε γιὰ τὴν αἰωνιότητα. Ἂν μάλιστα ρίξουμε μιὰ ματιὰ σὲ ὅλες τὶς θρησκεῖες τοῦ κόσμου, θὰ ἰδοῦμε τὴν ἀλήθεια τῆς αἰωνιότητος ν' ἀποτελῆ τὸ πρῶτο καὶ βασικώτερο δόγμα.

Γενικὴ λοιπὸν πίστη τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἡ αἰωνία ζωή, πίστη καθολικὴ ἀδιακρίτως ἐποχῆς, χρώματος καὶ φυλῆς. Μόνον ποὺ ἐμφανίζεται ἡ πίστη αὐτὴ σκοτεινή, πρωτόγονη καὶ πολλὲς φορὲς παιδαριώδης. Ὁ χριστιανισμὸς ὅμως, σὰν θεία θρησκεία καὶ ἐξ ἀποκαλύψεως κοθορίζει πλήρως τὴν ἔννοιαν τῆς αἰωνιότητος καὶ διὰ τοῦ στόματος τοῦ Κυρίου μας, διδάσκει σαφῶς τί εἶναι ἡ αἰωνία ζωή. Ἰδοὺ τί λέγει: «Αὕτη ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσί Σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν». Δηλαδή; Ἁπλούστατα: Ὅταν γνωρίσῃ ὁ ἄνθρωπος τὸν Οὐράνιον Θεὸν καὶ Πατέρα καὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν θεάνθρωπον Σωτῆρα καὶ Λυτρωτήν, τότε βλέπει τὴν αἰώνιο ζωή, τότε τὴν αἰσθάνεται, τότε τὴ ζῆ. Καὶ ὅταν λέμε, νὰ γνωρίσῃ ὁ ἄνθρωπος τὸν ἀληθινὸν Θεὸν καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστό, δὲν ἐννοοῦμε τὴν θεωρητικὴ γνῶσι, τὴν ξηρή, τὴν τυπική. Ἐννοοῦμε τὴν ζωντανὴ γνῶσι, τὴν ψυχικὴ καὶ πνευματική, τὴ γνῶσι, ἡ ὁποία μεταφράζεται ἀναλυτικὰ ὡς ἑξῆς: Νὰ γονατίσῃ ὁ ἄνθρωπος ταπεινὰ μπρὸς στὸν Ἄπειρον Θεὸν καὶ νὰ δοθῆ ἐξ ὁλοκλήρου σ' Αὐτόν. Νὰ ἀφιερωθῆ στὸ ἅγιο θέλημά Του καὶ νὰ νοιώσῃ τὴ ζωὴ του μόνον κοντὰ καὶ μέσα στὸ Θεό. Τότε, ἀφοῦ δηλαδὴ θὰ ζῆ μέσα στὸ Θεό, ποὺ εἶναι φύσῃ αἰώνιος καὶ τὸ κέντρον τῆς αἰωνίου ζωῆς, θὰ γνωρίσῃ τὴν αἰωνιότητα καὶ θὰ ζῆ μέσα σ' αὐτήν.

Δὲν ἔχει σημασία δὲ τὸ ὅτι θὰ εὑρίσκεται ἀκόμη στὴν πρόσκαιρη αὐτὴ ζωή. Ἀπὸ τὴν ὥρα, ποὺ θὰ γνωρίσῃ ὁ ἄνθρωπος πραγματικὰ τὸν Θεὸν καὶ θὰ ζήσῃ τὴν ζωὴν τῆς Χάριτος, ἀπὸ τὴν ὥρα ἐκείνη ἀρχίζει γι' αὐτὸν ἡ ζωὴ τῆς αἰωνιότητος, ὁ δὲ φυσικὸς θάνατος δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο γι' αὐτόν, παρὰ ἁπλῆ «μετάστασις ἀπὸ τῶν ἐπιγείων εἰς τὰ Οὐράνια, ἀπὸ τῶν ἀτελεστέρων ἐπὶ τὰ τελειότερα καὶ θυμηδέστερα».

Ἀλλὰ θὰ μοῦ εἰπῆτε ἴσως: «Δύσκολα πράγματα. Δύσκολα νὰ τὰ νοιώσουμε ὅπως πρέπει καὶ νὰ τὰ καταλάβουμε». Καὶ ὅμως· εἶναι πολὺ εὔκολο, ἀρκεῖ νὰ θέλουμε. Καὶ γιὰ νὰ πεισθοῦμε, ἄς ρωτήσουμε τοὺς ἁγίους τῆς πίστεως ποὺ χαίρονται τὴν ζωὴν τῆς αἰωνιότητος. Ἄς ἐρωτήσουμε εἰδικώτερα τοὺς σήμερον τιμωμένους ἁγίους Πατέρα. Ὅλοι λοιπὸν θὰ μᾶς ἀπαντήσουν σύμφωνα καὶ ὁμόφωνα: «Εὔκολο, εὐκολώτατο πρᾶγμα καὶ τὸν Θεὸν νὰ γνωρίσῃ καὶ τὴν αἰωνίαν ζωὴν νὰ νοιώσῃ ἀπὸ τώρα καὶ νὰ τὴν κληρονομήσῃ καὶ μετὰ θάνατον. Ἀρκεῖ νὰ ἐφαρμόσῃς δύο ἁπλὲς συμβουλές: Πρῶτον νὰ ἀγαπήσῃς Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου. Καὶ δεύτερον, νὰ ξερριζώσῃς ἀπὸ μέσα σου τὸν ἐγωϊσμὸ καὶ τὴν ἰδιοτέλεια καὶ νὰ δοθῆς ἐξ ὁλοκλήρου στὸ ἅγιον θέλημά Του!» Πράγματι· μὲ αὐτὲς τὶς ἁπλὲς συμβουλὲς μπορεῖ ὁ κάθε ἄνθρωπος νὰ γνωρίσῃ τὸν Θεὸν καὶ τὴν αἰωνιότητα καὶ νὰ ζήσῃ τὴν αἰωνίαν ζωήν, ἀρκεῖ νὰ θέλῃ.

ΠΕΡΙ ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΘΝΙΚΟΝ ΘΕΜΑ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ

Τοῦ κ. ΑΝΔΡΕΑ Γ. ΛΑΙΜΟΥ

Ἡ μεγάλη ἑλληνικὴ ἐμπορικὴ ναυτιλία ἀντιμετωπίζει, αὐτὴν τὴν ὥραν ἕνα μεγάλο καὶ δύσκολο πρόβλημα: Τὴν στέρευσιν τῶν πηγῶν τῆς τροφοδοσίας της εἰς ἔμψυχον ὑλικόν, ὅλων τῶν βαθμίδων της, ἀπὸ τοῦ ναυτόπαιδος, ναύτου, θερμαστοῦ, θαλαμηπόλου, μαγείρου, ξυλουργοῦ, ἠλεκτροτεχνίτου, λογιστοῦ, ἀξιωματικοῦ καταστρώματος, ἀξιωματικῶν μηχανοστασίου καὶ πλοιάρχου.

Ὁ Ἕλλην θαλασσινός, αὐτὸς ὁ Ἄτλας, ποὺ εἰς ὅλην τὴν ἱστορικὴν πορείαν τῆς ναυτιλίας μας ἐσήκωσε στοὺς ὤμους του τὸ βάρος τῶν ναυτιλιακῶν μας πεπρωμένων, ἀρχίζει νὰ ἀραιώνῃ τὴν παρουσίαν του εἰς τὸν θαλασσινὸν στίβον. Τὸν ἐτράβηξε καὶ αὐτὸν ὁ μαγνήτης τῆς μεταναστεύσεως.

Αὐτὴ ἡ μετανάστευσις. Ὁ νέος μεγάλος κίνδυνος τῆς φυλῆς μας. Ἡ ἐξέλιξίς της ἔχει προσλάβει τὸν ρυθμὸν τῆς φυγῆς. Οἱ Ἕλληνες παίρνουν τῶν ὀμματιῶν των καὶ αἱ ἐπαρχίαι ἀποψιλώνονται. Τὰ ἑλληνικὰ νειάτα φεύγουν καὶ ἀπομένουν οἱ γέροντες καὶ οἱ πνευματικῶς καὶ σωματικῶς ἀνάπηροι. Αὐτὴ ἡ καταραμένη μετανάστευσις, ποὺ αἱμοδοτεῖ μὲ τὸ καλύτερον αἷμα της τὶς ξένες χῶρες, ποὺ ἐπιδοτεῖ μὲ τὸ καλύτερον ὑλικὸν τὶς ξένες οἰκονομίες καὶ ποὺ ἐπικουρεῖ ἀκόμη καὶ τοὺς εὐγενικοὺς σκοποὺς τῶν ξένων φυλῶν, στραγγίζει τὴν Ἑλλάδα μας ἀπὸ τὴν ἀλκὴν καὶ ρωμαλεότητά της καὶ τὴν ἀφίνει ἀδύνατη καὶ ἐξησθενισμένη σὲ κάθε ἀντιξοότητα. Αὐτὴ ἡ φυγὴ τῶν Ἑλλήνων πρὸς ξένες χῶρες, ἔχει βαθύτατους ἀντικτύπους καὶ βαρύτατες ἐπιπτώσεις καὶ στὴν μέχρι τοῦδε φυσιολογικὴν ροπὴν τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν θάλασσαν. Εἶναι δὲ ἡ στροφὴ τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν θάλασσα τὸ καλύτερον αἱμοστατικὸν κατὰ τῆς ἐθνικῆς μας αἱμορραγίας.

Ἡ ναυτιλία διασώζει τὴν βιωσιμότητα τῆς φυλῆς. Κρατεῖ τὸ παιδιά μας μέσα στὸν ἑλληνικὸ χῶρο. Τοὺς κάμνει Ὀδυσσεῖς πλανωμένους ἐκ περιτροπῆς εἰς τοὺς ὠκεανοὺς καὶ τοὺς πόντους διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπιστρέφει πάντοτε στὴν Ἰθάκη, ὅπου ὑπάρχουν οἱ φαμίλιες των καὶ ὅπου οἱ Πηνελόπες τοὺς περιμένουν. Ἡ ναυτιλία διαφυλάσσει καὶ φρουρεῖ τὸν ἑλληνικὸν ἐργατικὸν δυναμισμόν, ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἐκτρέφεται ἀπὸ τὸν δυναμισμὸν αὐτὸν καὶ ἐπάνω σ' αὐτὸν στηρίζεται καὶ δρᾶ καὶ εὐδοκιμεῖ καὶ θριαμβεύει. Ὁ Ἕλλην θαλασσινὸς ἔχει ἀποδειχθῆ ἐκ τῆς πείρας καὶ τῆς ζωῆς ὅτι εἶναι ὁ καλλίτερος ναύτης τῆς Οἰκουμένης.

Ὁ Ἕλλην ναύτης εἶναι τὸ «Πᾶ - στῶ», ποὺ ἐζητοῦσεν ὁ Ἀρχιμήδης διὰ νὰ βάλῃ τὸν μοχλὸν καὶ νὰ κινήσῃ καὶ αὐτὴν τὴν γῆν. Χωρὶς αὐτὸν δὲν μπορεῖ νὰ νοηθῆ ἑλληνικὴ ναυτιλία. Τὸ θαῦμα τῆς ναυτιλίας μας δι' αὐτοῦ ἐγένετο καὶ χωρὶς αὐτὸν οὐδὲν δύναται γενέσθαι.

Αὐτονόητος, κατόπιν τῶν οὕτω ἐκτεθέντων, ὁ φόβος μας ὅτι χωρὶς ἐπάρκειαν ἐμψύχου ὑλικοῦ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἐλπίζωμεν εἰς τὴν βιωσιμότητα τῆς ναυτιλίας μας καὶ ἱστορικῶς καὶ λογικῶς θεμελιωμένη ἡ σκέψις μας, ὅτι τὸ συντελεστικώτερον φάρμακον κατὰ τοῦ ρεύματος τῆς μεταναστεύσεως, ἡ ἀνάπτυξις τῆς ροπῆς πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ ἡ ὀργάνωσις τοῦ ρεύματος αὐτοῦ, ὥστε νὰ ἀποβαίνῃ παραγωγικὸν καὶ ἀποδοτικὸν καὶ διὰ τὴν ἐθνικὴν μας Οἰκονομίαν καὶ τὴν ἐθνικὴ μας ἐν γένει ὑπόστασιν. Καὶ εἶναι ἐκτὸς πάσης συζητήσεως καὶ ἀντιλογίας ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ἐμπορικὴ ναυτιλία ἀποτελεῖ τὴν σπονδυλικὴν στήλην τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, πῶς πρέπει νὰ βηματίσῃ ὁ στοχασμός μας διὰ νὰ συλλάβῃ καὶ καταστρώσῃ καὶ λύσῃ τὸ πρόβλημα αὐτὸ τῆς βαθμιαίας πτώσεως τοῦ ρεύματος τοῦ ρυθμοῦ τῆς ναυτοσύνης καὶ τῆς ἀνακοπῆς τῆς στροφῆς τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν θάλασσα;

Μέχρι τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου αἱ πηγαὶ τῆς τροφοδοτήσεως ἐμψύχου ὑλικοῦ πρὸς τὴν μικρὰν τότε ναυτιλίαν μας περιωρίζοντο στὶς πατροπαράδοτες ναυτικές μας δεξαμενές, ποὺ ἦσαν ὡρισμένες νησιωτικὲς περιοχὲς καὶ ὡρισμένα παράλια τῆς χώρας καὶ ὁ Πειραιεὺς μὲ τὸ μεγάλο του λιμάνι. Μὲ τὸ τότε μέγεθος τῆς ναυτιλίας — ἀντίστοιχον — ὁμόλογον καὶ ἀνάλογον ἦτο καὶ τὸ μέγεθος τοῦ ἐμψύχου μας ὑλικοῦ. Ἀπὸ τοῦ Β' ὅμως παγκοσμίου πολέμου καὶ ἐντεῦθεν, ὅτε ἡ ἑλληνικὴ ἐμπορικὴ ναυτιλία ἤρχισε νὰ ἀναπτύσσεται καὶ διογκοῦται διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν βαθμὸν ποὺ ἔφθασε σήμερον, τὰ μεγέθη ἐσημείωσαν ἀνωμαλίαν στὶς ἀναλογίες των. Ἐξ οὗ ἡ βαθμιαία ἀνεπάρκεια τοῦ ἐμψύχου ὑλικοῦ. Ἡ ἀνεπάρκεια αὐτή, ποὺ ἐμφανίζεται σήμερον, ὀφείλεται στοὺς ἑξῆς λόγους: α) Στὴν μετανάστευση. Λόγω αὐτῆς, ἡ ροπὴ τῶν νέων πρὸς τὴν θάλασσα ἐκόπασε καὶ στρέφεται ἤδη πρὸς τὴν ἔξοδον καὶ τὴν ἀναζήτησιν τοῦ βιοπορισμοῦ στὶς ξένες χῶρες. β) Ἡ ἑλληνικὴ ἐμπορικὴ ναυτιλία, τὰ τελευταῖα χρόνια ἄρχισε νὰ διογκοῦται πολλαπλῶς καὶ ὡς ὑπερατλαντικὴ καὶ ὡς μεσογειακὴ φορτηγός, ἀλλὰ καὶ ὡς ὑπερατλαντικὴ καὶ μεσογειακὴ καὶ τουριστικὴ ἐπιβατηγός, ἀπαιτοῦσα πληθώραν καὶ ποικιλίαν πληρωμάτων. γ) Ἐκτὸς τῆς ἑλληνικῆς καὶ τῆς ἑλληνικῶν συμφερόντων ναυτιλίας μας καὶ ξέναι ναυτιλίαι ὡς ἡ Σκανδιναυϊκή, ἡ Ἀμερικανική, ἡ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν ξένων χωρῶν, πρὸς τὸν Ἕλληνα ναύτην ἀπευθύνονται γιὰ νὰ ἀντλήσουν πληρώματα καὶ ἀξιωματικούς. Ἀντιλαμβάνεται πᾶς τίς, ἐνώπιον αὐτῆς τῆς κολοσσιαίας ζητήσεως, ἐὰν ἠμπορῇ τὸ ἐργατικόν μας δυναμικὸν νὰ ἀνταποκριθῆ.

Ἐν ὄψει τῆς καταστάσεως αὐτῆς, τὴν ὁποίαν τόσον ἀμυδρῶς ἐκθέτομεν καὶ σκιαγραφοῦμεν, τί δέον γενέσθαι;

Ἕνας πανελλήνιος συναγερμὸς πρὸς τὴν νέαν γενεὰν εἰς ὅλον τὸν γεωγραφικὸν χῶρον τῆς Ἑλλάδος. Ὄχι πλέον πρὸς τὶς πατροπαράδοτες ναυτικὲς ἑστίες μας. Ὄχι πλέον καὶ πρὸς τὰ ἐνδότερα. Πρὸς ὅλες τὶς ἑλληνικὲς ἐπαρχίες. Στὴν Θεσσαλία, στὴν Αἰτωλοακαρνανία, στὴν Ἤπειρο, στὴν Μακεδονία, στὴ Θράκη, στὴν Πελοπόννησο, στὴν Κρήτη. Σὲ κάθε γωνιὰ τῆς ἐπικρατείας. Μιὰ κραυγή, ἕνα πανελλήνιο σύνθημα: «Ἀνήσυχοι Ἕλληνες. Ὅσους δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς ἀπορροφήσῃ ἡ ἀναπτυσσομένη βιομηχανία μας. Ὅσους δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς ἀπασχολήσῃ ἡ ἐκβιομηχανισμένη γεωργία μας, ὅσους δὲν μποροῦν ἐν γένει αἱ κοινωνικοοικονομικὲς συνθῆκες τῆς πατρίδος μας νὰ σᾶς κρατήσουν στὰ σύνορά της καὶ ὅσοι δὲν μποροῦν νὰ πληρώσουν τὶς φιλοδοξίες καὶ τὰ ὄνειρα καὶ τὶς προσδοκίες τῶν μέσα στὸν γεωγραφικὸ χῶρο τῆς Ἑλλάδος μας, μὴ στρέφετε τὰ βλέμματά σας πρὸς τὴν Γερμανία, τὴν Αὐστραλία, τὸν Καναδᾶ καὶ τὴν Ἀμερικὴ ἢ ὁπουδήποτε τῆς γῆς. Βγάλτε ἀπὸ τὴν φαντασία σας τὴν μετανάστευση. Στοχασθῆτε τὴν ἐπίδοσίν σας στὰ θαλασσινὰ ἐπαγγέλματα ὅλων τῶν βαθμῶν, ποὺ ἀναλογοῦν μὲ τὸ μορφωτικό σας ἐπίπεδο. Ἡ θάλασσα μπορεῖ νὰ σᾶς πληρώσῃ τὶς φιλοδοξίες καὶ τὰ ὄνειρά σας. Ἠμπορεῖ νὰ σᾶς κάμῃ εὐτυχισμένους ἀνθρώπους καὶ νὰ σᾶς κρατήσῃ μέσα στὴν ἑλληνικὴ νοικοκυριὰ καὶ ἑλληνοχριστιανικὲς οἰκογένειες.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας ἔχει συλλάβει τὸ θέμα καὶ ἔχει προγραμματίσει τὴν σταυροφορίαν αὐτὴν πρὸς τὴν προσέλκυσιν τῶν νέων πρὸς τὴν θάλασσα. Ἡ ἕνωσις Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν παραλλήλως καὶ ἐκείνη κινεῖται καὶ προσπαθεῖ δι' ὅλων τῶν νομίμων μέσων νὰ κινήσῃ τὴν νέαν ἑλληνικὴν γενεὰν πρὸς τὴν ἐπάνδρωσιν τῶν ἑλληνικῶν σκαφῶν. Καὶ τέλος, μία ὁμὰς στοχαστῶν - μελετητῶν τῶν προβλημάτων τῆς ναυτιλίας μας, ἀπὸ καιροῦ ἀνταλλάσσουσα τὰς σκέψεις, ἀπόψεις καὶ ἐμπειρίας

——ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΡΓΑ ΚΟΛΟΣΣΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ...

ΕΙΣ ΤΕΧΝΙΚΗΝ
ΕΙΣ ΑΠΟΔΟΣΙΝ
ΕΙΣ ΜΕΓΕΘΟΣ

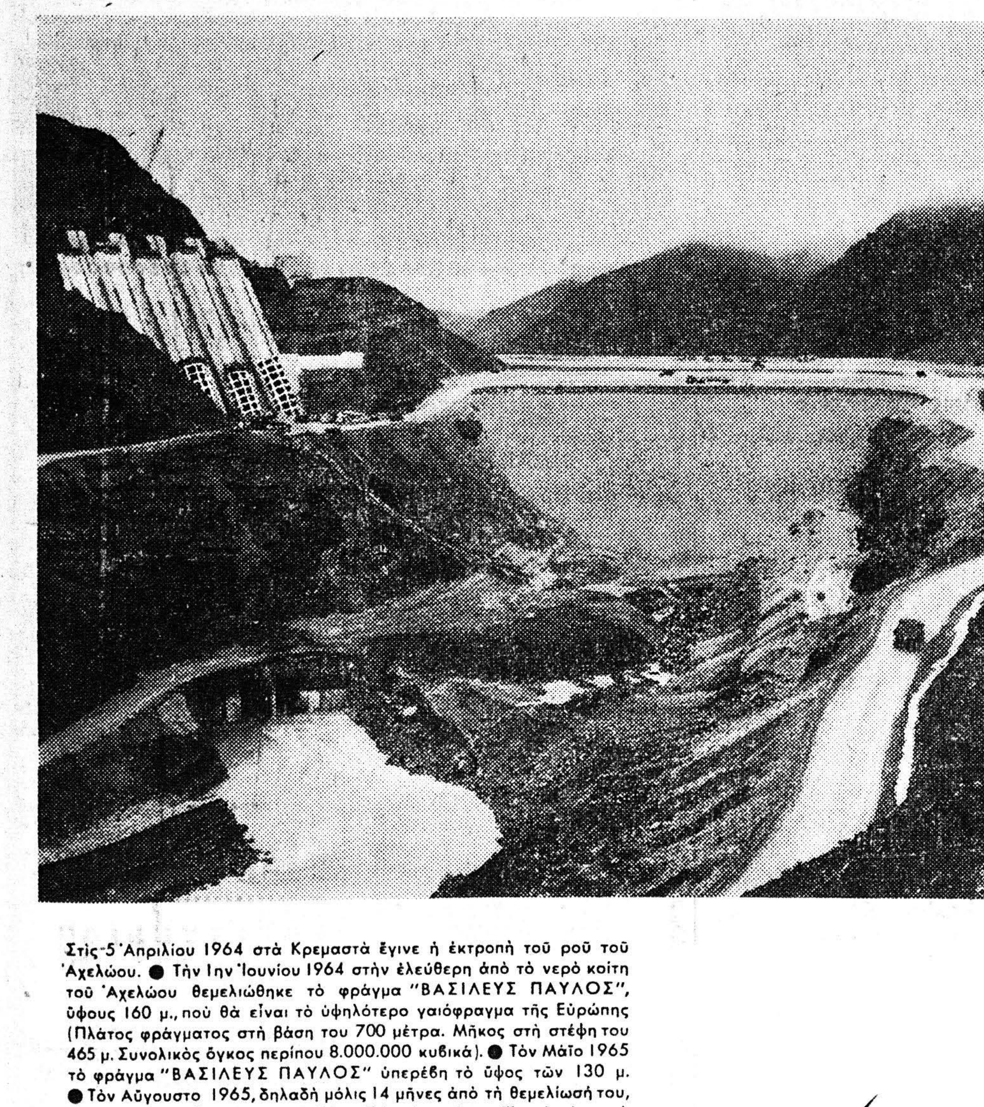

Στὶς 5 Ἀπριλίου 1964 στὰ Κρεμαστὰ ἔγινε ἡ ἐκτροπὴ τοῦ ροῦ τοῦ Ἀχελώου. ● Τὴν 1ην Ἰουνίου 1964 στὴν ἐλεύθερη ἀπὸ τὸ νερὸ κοίτη τοῦ Ἀχελώου θεμελιώθηκε τὸ φράγμα "ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΑΥΛΟΣ", ὕφους 160 μ., ποὺ θὰ εἶναι τὸ ὑψηλότερο γαιόφραγμα τῆς Εὐρώπης (Πλάτος φράγματος στὴ βάση του 700 μέτρα. Μῆκος στὴ στέψη του 465 μ. Συνολικὸς ὄγκος περίπου 8.000.000 κυβικά). ● Τὸν Μάϊο 1965 τὸ φράγμα "ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΑΥΛΟΣ" ὑπερέβη τὸ ὕψος τῶν 130 μ. ● Τὸν Αὔγουστο 1965, δηλαδὴ μόλις 14 μῆνες ἀπὸ τὴ θεμελίωσή του, τὸ φράγμα θὰ εἶναι ἕτοιμο ● Τότε θ' ἀρχίσῃ νὰ γεμίζῃ μὲ τὰ νερὰ τοῦ Ἀχελώου ἡ τεχνητὴ λίμνη τῶν Κρεμαστῶν, χωρητικότητος 4.700.000.000 κυβικῶν, ποὺ θὰ εἶναι ἑκατὸν δέκα φορὲς μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν λίμνη τοῦ Μαραθῶνος ● Μ' αὐτὸ τὸ νερὸ θὰ λειτουργῇ ὁ σταθμὸς τῶν Κρεμαστῶν, ὁ μεγαλύτερος ὑδροηλεκτρικὸς σταθμὸς τῆς Ἑλλάδος, ποὺ θὰ ἔχῃ ἱκανότητα νὰ παράγῃ κάθε χρόνο ἕνα δισεκατομμύριο ἑξακόσια ἑκατομμύρια κιλοβατῶρες ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, δηλαδὴ περίπου τὸ ἥμισυ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ποὺ κατηνάλωσε ὁλόκληρη ἡ Ἑλλὰς τὸ 1964.

ΔΕΗ

ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ ΕΙΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ
ΔΡΧ. 800.010.000
ΤΟΚΟΣ 6½% ΑΦΟΡΟΛΟΓΗΤΟΣ
ΡΗΤΡΑ ΔΟΛΛΑΡΙΟΥ

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΜΕΧΡΙ 10 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΕΝΑΣ ΑΡΙΣΤΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ
τῶν Ψυγείων KELVINATOR
μὲ Στιγμιαία ΑΠΟΨΥΞΙ
καὶ θάλαμο ἀπὸ STYRON

Εἶναι πράγματι ὁ ἰδεωδέστερος συνδυασμὸς γιὰ ἕνα ψυγεῖο. Καὶ τοῦτο διότι τὸ STYRON (Στάϊρον) εἶναι μία νέα συνθετικὴ ὕλη ποὺ χρησιμοποιεῖται στὶς διαστημικὲς ἔρευνες καὶ εἶναι προωρισμένο νὰ ἀντέχῃ σὲ μεγάλες πιέσεις Ὁ θάλαμος ἀπὸ STYRON δὲν σπάει, δὲν ραΐζει δὲν καταστρέφεται

ΛΙΑΝΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ:
Γ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Ο.Ε.
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 107, ΤΗΛ. 21 - 47
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ - SERVICE: ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 13, ΤΗΛ. 71 - 419

ΥΠΕΡΑΥΤΟΜΑΤΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ

CASTOR
SUPERDRY
Τὰ μόνα ἐν Ἑλλάδι ποὺ στεγνώνουν ἀπόλυτα μὲ ΑΤΜΟ

ΛΙΑΝΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ:
Γ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Ο.Ε.
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 107, ΤΗΛΕΦ. 21 - 47
SERVICE: ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 13, ΤΗΛΕΦ. 71 - 419

Ὅταν
τὰ φροῦτα καὶ
τὰ λαχανοκηπουρικὰ
προσβληθοῦν ἀπὸ ΕΝΤΟΜΑ καὶ ΑΚΑΡΕΑ δυό, τρεῖς μέρες πρὶν ἀπ' τὴ συγκομιδὴ

μποροῦν νὰ σωθοῦν μὲ
Φωσδρίνη*
καὶ νὰ σταλοῦν καθαρὰ καὶ χωρὶς δηλητηριώδη ὑπολείμματα στὴν κατανάλωσι.

ΕΜΠΙΣΤΕΥΕΣΤΕ ΣΤΑ ΦΥΤΟΦΑΡΜΑΚΑ SHELL

* Σῆμα καὶ προϊὸν τῆς SHELL

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Κ. ΤΣΕΡΩΝΗΣ
ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ 65, ΤΗΛ. 65-95 — ΠΑΤΡΑΙ

"ΕΡΜΗΣ"
ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ 58 (πλησίον Μπύρας Μαράτου)
ΝΕΟΣ ΘΕΡΙΝΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ SINEMASKOP ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΤΥΠΟΥ
ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΟΤΕΡΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ